

**Programma Quo Decanus & Collegium Ictorum in Academia Rostochiensi Ad Solennem Inauguralis Disputationis Actum In quo Praestantissimus ac Literatissimus Dn. Christianus Klein/ Rostochiensis Iuris Utriusq[ue] Candidatus, In Acroaterio Magno, die 20. Maii. Volente Deo, Respondens stabit, Magnificum Dn. Rectorem, Dnn. Professores, omnesq[ue] omnium Ordinum Cives Academicos ... invitant : [P.P. Rostochi[i] , 27. Aprilis, Anno 1656. cum Sigillo Facultatis nostrae]**

Rostochi[i]: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn732603145>

Druck Freier  Zugang



PROGRAMMA

*Quo*

DECANUS

& Collegium Ictorum

in Academia Rostochi-

ensi

AD

Solennem Inauguralis Disputationis

Actum

In quo

*Præstantissimus ac Literatissimus*

DN. CHRISTIANUS Klein/

Rostochiensis

Juris Utriusq; Candidatus,

*In Aëroaterio Magno, die 20. Maij.*

Volente DEO, Respondens

stabit,

Magnificum Dn. Rectorem, Dnn. Professo-

res, omnesq; omnium Ordinum Cives Acade-

micos & literarum amantes sedulo invitant.

☉ (o) ☉

ROSTOCHII, Typis Hæredum NICOLAI KILII,

Acad. Typogr. Anno. MDC LVI.

*112-A*

*1656*  
*R.U. - Jur. 1656 Rahn, Heindrich*

Universitäts-  
Bibliothek  
Rostock



**A**CTIONES forenses, quibus officium iudicis, sive ad acquirendum, retinendum, recuperandum id quod jure nobis debetur, sive arcendum à cervicibus nostris vim iniquam, sive vindicandum ab injuriis nomen honestum, sive vindicandum crimina & tollendum è medio facinorosos, ex Legum præscripto imploratur; quasq; adeò, juxtà cùm iudiciis humanis, in statu corrupta natura, inevitabilis quadam necessitas constituit; & qua ipsum Deum Φιλάνθρωπον, misericordem hominum indigentia, eiq; adversus iniquitates remedia parantem justa, ut qui iustitia fons est, auctorem habent; institui re ità urgente apud competentem iudicem, & ab eo recipi, inq; iudicium deduci illas à conscientia posse, in confesso est. Equidem non diffitemur, subeunda antè & experiunda capeffendaq; iis, qui boni sunt, omnia alia ad Pacem facientia, quàm adduci se quisquam ad contendendum cum aliquo coram Tribunali sustineat. Nec diversum ab hac sententia svaserit facile, qui conscientiam vel habet, vel eam quoquo tempore ac loco loquentem, ut motum & excitatum divinitus præconem, audire, quàm obsequi cupiditatibus nefariis iisq; insatiabilibus maduit, factus bonus. cæteroque reponendum in beneficiis Supremi iudicis, & suspiciendum penitus, si quando alicubi in orbe terrarum, hoc præsertim corruptissimo ac perditissimo seculo, seu ultionem flagitiosis, seu probis securitatem, oppressis patrocinium, turbatis quietem & tranquillitatem, impetrare valent convenientes flagitanti necessitati actiones legitima. Verum enim verò duo inprimis hic devitandi scopuli, iustitiæ oppositi, superfluitas nimirum & confusio causarum forensium. illa adobruendum tum iudicem, tum Partes iudicio contententes: Hac ad fallendum etià ac pervertendum iudicium composita. Utraq; iniquitatis iniustitiæq; parens & seges feracissima est. De Litium multitudine eaq; auctà subindè & invalescente passim, que omnia

⋈

omnia

noxia ferè opplet ac fatigat usq̄, quaq̄ Tribunalia, ut parum ab-  
ste, quin fatigata macer ataq̄ ista propè conficiat aut opprimat,  
boni atq̄ pacifici omnes, quotquot tales non tam dici quàm esse  
cupiunt, dolenter hodiè nec immeritò conqueruntur. Referenda  
illa illiusq̄ origo vel ad actorem Reumq̄, rixosos & contentiosos,  
vel avidos æris argentiq̄, Advocatos, vel imprudentem corru-  
ptumq̄, Judicem. Actor sanè, quem non accendit pruritus aut  
libido litigandi, nec agrè aliis faciendi cupiditas incessit, sed  
impellit, ad agendam in foro causam suam, necessitatis ratio cer-  
ta: Itemq̄, Reus, cui non tam tergiversatio aut destinatum pro-  
positum defatigandi Actorem, quàm sui ipsius adversus impe-  
titiones iniquas defensio necessaria cordi est: Nec minus Cau-  
sarum Patronus, sive Actoris sive Rei partes agere rogatus, siqui-  
dem & ipse animo fuerit sua sorte contento, & insuper consilia  
pacis ac preferendarum litigiis transactionum, in questu præ-  
cipuè ac lucro sibi posuerit: Prudens deniq̄, & incorruptus  
cordatusq̄, Judex, qui, ne quaslibet promiscuè actiones citrà  
discrimen admittat, secernerè necessarias à frivolis, & has à li-  
mine Judicii sub initio statim repellere didicit, nihilq̄, seu favo-  
ri seu odio, aut similibus integri rectiq̄, Tribunalis turbatori-  
bus & corruptoribus (ita enim dici merentur affectus reprobi,  
à quibus alienum esse judicem bonum oportet) sed justitia & sa-  
luti communi, paci q̄, cum privata tum publica omnia dare con-  
stituit; noxia litium, maximè frivolarum atq̄, inanium, multitu-  
dini, viam foresq̄, præcludere, & ubi jam subnato isto incen-  
dio flagrare cœperunt Tribunalia, extinguere vicissim aut dis-  
sipare idem, & sic asserere Judiciorum autoritatem integrita-  
temq̄, ut fas est, & ipsa necessitas requirit, oppidò possunt.  
Nec obsat, quod actionum concursus & cumulatio ipso jure non  
tantum permissa, sed & definita, atq̄, hoc pacto ad multiplican-  
das lites janua referata dataq̄, licentia videatur. concursus  
enim actionum duarum pluriumvè seu ejusdem seu diversi ge-  
neris

neris, eidem auctori ad versus eundem reum, ex unâ aliquâ  
vel pluribus causis competentium, itâ ut singula institui & ex-  
erceri commodè queant, isq; Legibus nostris probatus; sive sitele-  
ctivus, ubi unâ actione electâ, aliâ deinceps experiri amplius  
non licet; sive Successivus, quando unâ per sententiam finitâ ac  
terminatâ, alia superest, eaq; capeßenda auctori ad plenius  
consequendum id, quod ex priori actione consequutus minus  
est; Sive Alternativus, cum auctor incertus adhuc juris sui, &  
utra ex duabus competere sibi actio possit, hæsitans ac dubius,  
utramq; vel plures in Foro alternativè proponit; sive Cumulati-  
vus deniq; quo concurrentes & conjunctæ eodem Libello actiones  
plures compatibiles, ad expediendam citius litem ventilari si-  
mul, & unicâ sententiâ decidi ac definiri possunt; non alium nisi  
bonum hunc, de jure intentum ac præstitutum finem habent, nem-  
pe, ut amplior esset laxiorq; ad persequendum justè debita, & ob-  
tinendum contra iniquitates jus certum, ac in specie quidem  
concursum Electivo liberior, Successivo plenior, Alternativo cer-  
tior, & cumulativo celerior faciliorq; agendi facultas. Itâ  
indulto definitiq; actionum concursu & cumulatione, velur pa-  
ratis offensisq; adversus injurias remediis uberioribus, patro-  
cinari conditores Legum soli justitia, & ne aliquis bonâ causâ  
ullo modo cadat, aut periclitetur alicubi de juribus suis, ipsi pro-  
hibere & cavere prorsus, ne utiquam verò libidini aut pruritu  
contentiosorum, quem alioquin magnopere detestantur, favere  
aliquo seu Responsò, Edicto, Constitutione, Scto, Placito, Privile-  
gio, seu aliâ quâcumq; Lege communi, sinuoso juris ambitu com-  
prehensâ, voluerunt. Ceterum, uti nihil unquam tam bene  
utiliterq; in mundo constitutum, quod non in abusum verti &  
corrumpi paulatim consuetudine prævâ, adeoq; in ipsa vitiorum  
castra transire tandem queat; itâ non potuit non etiam eandem  
cum bonis aliis experiri fortunam, quidquid de concursu Actio-  
num à Sacerdotibus justitia, bono consilio & intentione salutari  
disposi-

✕

disposi-

dispositum, ac publicis Legum Tabulis promulgatum exstat. abuti illo plurimos, vel ad exagitantum indoctiores ac imperitiores Advocatos, vel decipiendum Judicem incautum, vel ipsos innocuos insonsesq; Reos miserè defraudandum, sive multiplicatis citra necessitatem Causis, sive, qua altera veneranda Justitia nocentissima pestis est, mixtura & confusione Actionum invecctâ, testis eheu! experientia est. Quod cum probè secum animo versaret, & in hanc rem ad præscindendam tam Superfluitati controversiarum judicialium, quam confusione nefaria ansam & occasionem omnem, penitiori & accuratiori cognitione ardua illius & intricata satis, plurimisq; difficultatibus implicita Materia, de Actionum concursu, opus esse apprimè censeret Præstantissimus Dn. CHRISTIANUS KLEIN, Rostochiensis, J. U. Candidatus, istoc Titulo non abs re dignus, placuit illi, quandoquidem pro facultate consequendi summos ab utroq; Jure honores & privilegia Doctoralia, quorum gratiâ jam ante necessarium in Collegio nostro Examen privatum, laudabiliter sustinuit, in publicum porrò usitato more procedendum, & ea qua nobis perspecta probataq; scientia, ceteris quoq; patefacienda, & sic totius Academiae Judicio exponenda veniat, non aliud huic instituto argumentum quam de CONCURSU ACTIONUM, placito consensuq; nostro suffragantibus, destinare. Destinatum itaq; accuratè feliciterq; elaboravit. Et hoc illud ipsum est, quod præviâ censurâ nostrâ, nunc ad solennem Disquisitionem publicè producit. Eousq; enim telam Studiorum, modestus pariter ac eruditus Vir-Juvenis, benedicente DEO, pertexuit. Credit is ab ineunte ætate in Scholâ Triviali Patriâ fidelium Præceptorum informationi subditus, eorumq; dicto, ut decet Discipulum probum ac promptum, diligenter audiens, & ita quidem credit, ut disciplinarum humaniorum, imprimis Matheseos, cognitione non leviter imbutus, agenda posthac Academicæ vitæ aptus omninò judicaretur. Missus igitur Regimontum anno 1647. triennium ibi excolendis bonis artibus

ac

ac literis impendit. Eo completo domum revocatus, de consen-  
su ac voluntate Parentum, cum se amplissimo Legum Studio ad-  
dixisset, tractavit illud sedulo in inclutâ hac Universitate Patriâ,  
tum evolviendo Legum volumina & auscultando docentibus, tum  
sententias in privatis publicisq; Disputationibus conferendo;  
usus hic operâ atq; auspicio Virorum consultissimorum & Excel-  
lentissimorum, Utriusq; Juris Doctorum Dn. HENRICI RAHNII,  
Professoris Institutionum, Dn. JACOBI SEBASTIANI LAUREN-  
BERGII, Historiarum Professoris, & Dn. CUNRADI SCHUCK-  
MANNI, Professoris Vicarii, nec abiit hinc, nisi editâ in ante-  
cessum Disputatione, eleganter conscriptâ, de Dominio & hujus  
acquirendi modis Jure Gentium, eaq; in publico Aroaterio,  
sub Præsidio Dn. D. CUNRADI SCHUCKMANNI, doctè defen-  
sâ. Sic igitur peregrè profectus, & Illustribus quidem Germa-  
niæ Academiis ac Urbibus aliis perlustratis, in almâ Argentora-  
tensi aliquantò diutius subsistens, ibidem Viros Amplissimos &  
consultissimos Juris Utriusq; Doctores & Professores Dn. JO-  
HANNEM OTIONEM TABOREM, nunc Illustrissimi & celsissi-  
mi Principis ac Domini, Domini GUSTAVI ADOLPHI, Ducis  
Mecklenburgici, Domini nostri clementissimi Cancellaria Dire-  
ctorem, & Dn. JOHANNEM REBHAN, docentes publicè audivit:  
Argentorato delapsus Rheno secundo, visisq; Academiis & urbi-  
bus ei adjacentibus, ac deinceps Bataviâ, Selandia, Flandriâ, per-  
agratis, in Angliam trajecit, ibiq; partim Londini apud cha-  
rissimum Patrum Senem, Regium quondam Pictorem artifi-  
ciosissimum, partim in celeberrimâ Oxoniensi Academiâ, & il-  
lic clarissimorum Virorum Dn. RICHARDI ZOUCHEI, J. U.  
D. & P. P. (auctoris Tractatus, qui fecialis Juris & Judicii  
inter gentes, nomine R. Z. inscribitur) & THOMÆ BARLOVII,  
Theolog. Licentiati, famosq; Bodliana Bibliotheca Proto-Bi-  
bliothecarii favore gavisus, sesquiannum exegit. Tandem ad  
nos reversus, de consilio & voto suorum, à collegio Facultatis no-  
stræ

13

*stra supremum laboris Studiorumq; trabeum decenter expe-  
 tit, & facile à nobis ad consueta Examina admissus, eum se,  
 quem diximus probavit, hoc est, dignum qui referat suo merito  
 quod ambivit modestè. Reliquum adhuc est, ut indicavimus,  
 Examen publicum, in quo meas HEINRICI SCHUCKMANNI Ju-  
 ris Utriusq; Doctoris, Codicis Professoris & Ducalis consistorii As-  
 sessoris, ceu quà actû hunc Decani ac Præsidis (quæ & etas grandæ  
 & corporis infirmitas excusant) vices ac locum Dn. HEINRI-  
 CUS RAHNIUS, J. U. D. Professor, idemq; Assessor consistorii  
 Ducalis, collega & Compater meus plurimum colendus, haud  
 gravatim sustinebit. Hunc ipsum ergò inauguralis Disputa-  
 tionis actû, meui præfinitus, volente DEO, dies 20. Maij, ut Magni-  
 ficus Dn. Rector, Dnn. Professores, Doctores, Licentiati, Re-  
 verendum in hac civitate Ministerium, Artium Linguarumq;  
 Magistri, & ornatissimus Studiosorum Juvenum cætus, aliq;  
 Literati ac fautores Literarum honorifica amplissimq; presen-  
 tiâ, studio ac benevolentia condecorare dignentur, est quod offi-  
 ciose ac per amanter rogamus, optimumq; Deum,  
 ut hoc & similia posthac Exercitia in  
 pace obire liceat, pre-  
 camur.*

**P. P. RostochI, 27. Aprilis, Anno**  
**1656. cum Sigillo Facultatis**  
**nostræ.**



